

Paraplubestemmingsplan Archeologie

Plannaam: Paraplubestemmingsplan Archeologie
IMRO-nummer: NL.IMRO.0213.BPBREEPARCH20000-va01
Plantype: Bestemmingsplan (Paraplubestemmingsplan)

Status	Datum
Ontwerp	
Vaststelling	
In werking treding	

Toelichting

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	4
1.1	AANLEIDING EN DOELSTELLING	4
1.2	HET PLANGEBIED EN VIGERENDE BESTEMMINGSPANNEN.....	4
1.3	LEESWIJZER	4
HOOFDSTUK 2	BELEIDSKADER	5
2.1	EUROPEES EN RIJKSBELEID	5
2.2	PROVINCIAAL BELEID	6
2.3	GEMEENTELIJK BELEID.....	6
HOOFDSTUK 3	VERTALING ARCHEOLOGIEBELEID IN PARAPLUBESTEMMINGSPAN	8
3.1	VERWACHTINGSZONES EN ARCHEOLOGISCHE ONDERZOEKSP LICHT.....	8
HOOFDSTUK 4	JURIDISCHE ASPECTEN EN PLANVERANTWOORDING.....	13
4.1	OPZET VAN DE REGELS	13
HOOFDSTUK 5	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	15
HOOFDSTUK 6	VOOROVERLEG, INSPRAAK EN ZIENSWIJZEN	16
6.1	VOOROVERLEG.....	16
6.2	INSPRAAK.....	16
6.3	ZIENSWIJZEN.....	16
BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING.....		17
BIJLAGE 1	VERBEELDING MET DUBBELBESTEMMINGEN IN KLEUR	18
BIJLAGE 2	NOTA VAN BEANTWOORDING ZIENSWIJZEN	19

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doelstelling

De gemeente Brummen heeft in de raadsvergadering van 18 september 2014 de *'Beleidsnota archeologie gemeente Brummen'* (INT14.2319) en de bijbehorende beleidskaart (INT14.2321) vastgesteld. De gemeente heeft daarin verwoord op welke wijze rekening gehouden moet worden met mogelijke archeologische waarden en monumenten in de ondergrond van de gemeente. Er is een archeologische waarden- en verwachtingskaart opgesteld; het rapport *"Archeologie in de gemeente Brummen, de archeologische waarden en verwachtingen"* (RAAP-rapport 2119). Deze archeologische waarden- en verwachtingskaart is vertaald naar een archeologische beleidskaart. In deze kaart is aan gebieden met een bepaalde waarde of verwachting een bepaald archeologisch beleid gekoppeld.

Het archeologiebeleid zal onder meer moeten worden verankerd in bestemmingsplannen. Het overgangsrecht van de Erfgoedwet (art. 9.3) bevat namelijk de verplichting om bij de vaststelling van een bestemmingsplan en bij de bestemming van de in het plan begrepen grond, rekening met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische monumenten. In de toekomst zal dit in de Omgevingswet worden opgenomen. In de gemeente Brummen is in veel bestemmingsplannen archeologie al geregeld. Deze bestemmingsplannen zijn echter van vóór het voornoemde archeologiebeleid en de daarbij behorende archeologische beleidskaart. Hierdoor ontbreekt een gedetailleerd beeld van de archeologische waarden. Dit betekent dat er grote verschillen bestaan tussen de verschillende bestemmingsplannen, en dat vaak meer tijd en geld gemoeid is met (soms) onnodig archeologisch vooronderzoek. Door het opstellen van een zogenaamd paraplubestemmingsplan voor archeologie wordt in alle bestemmingsplannen het nieuwe archeologiebeleid gestandaardiseerd opgenomen.

Bij het paraplubestemmingsplan geldt de archeologische beleidskaart als het ware als verbeelding. Een paraplubestemmingsplan kan worden gezien als een plan dat als een paraplu over andere, reeds bestaande bestemmingsplannen heen hangt. Het plan bepaalt dat de regels ten aanzien van archeologie die zijn opgenomen in de vigerende bestemmingsplannen vervallen en worden vervangen door de archeologieregels die zijn opgenomen in het parapluplan. De regels uit het parapluplan zijn van toepassing op alle vigerende bestemmingsplannen die genoemd worden in het parapluplan. Hiermee geldt gemeentedekkend hetzelfde archeologisch beleid.

Op deze wijze kan sneller dan bij een integrale herziening van alle bestemmingsplannen het nieuwe archeologiebeleid en de daarbij behorende gedetailleerde archeologische beleidskaart in een bestemmingsplan en daarmee een planologisch-juridische regeling worden vertaald. Gebieden met een archeologische (verwachtings)waarde krijgen in dit paraplubestemmingsplan een archeologische dubbelbestemming die aansluit bij de verwachting. Hieraan zijn regels gekoppeld ter bescherming van de archeologische waarden, zoals in sommige gevallen de verplichting om bij de aanvraag van een omgevingsvergunning een archeologisch rapport te overleggen.

1.2 Het plangebied en vigerende bestemmingsplannen

Het plangebied van dit paraplubestemmingsplan omvat het gehele grondgebied van de gemeente Brummen, uitgezonderd een deel van het grondgebied van de kern Eerbeek. Voor dit gebied zijn ontwikkelingsplannen in voorbereiding, die op korte termijn worden vertaald in bestemmingsplanregelingen. Hierin worden de regels voor het onderdeel archeologie conform het onderhavige paraplubestemmingsplan overgenomen. Zoals reeds genoemd zijn de planregels uit dit paraplubestemmingsplan van toepassing op alle onderliggende vigerende bestemmingsplannen. Met dit paraplubestemmingsplan worden de vigerende bestemmingsplannen, herzien voor wat betreft het onderdeel archeologie.

1.3 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op de relevante beleidskaders. In hoofdstuk 3 wordt beschreven hoe het archeologiebeleid juridisch is vertaald naar het paraplubestemmingsplan. In de hoofdstukken 4 en 5 wordt respectievelijk ingegaan op de juridische aspecten/planverantwoording en de economische uitvoerbaarheid van het project. Hoofdstuk 6 gaat in op de inspraak en vooroverleg.

HOOFDSTUK 2 BELEIDSKADER

In dit hoofdstuk wordt het beleidskader geschetst, waarvan het voorliggende paraplubestemmingsplan archeologie uit voortvloeit. Paragraaf 2.1 gaat in op de Europese aanzet en het nationaal beleid op gebied van archeologie. Daarna wordt ingezoomd op het provinciaal en gemeentelijk beleid.

2.1 Europees en rijksbeleid

2.1.1 Verdrag van Malta (Valletta)

In 1992 ondertekenden de Europese cultuurministers op het eiland Malta het Europees Verdrag inzake de bescherming van het Archeologische Erfgoed. Dit Verdrag van Malta heeft tot doel om het Europees archeologische erfgoed te beschermen als bron van het Europees gemeenschappelijk geheugen en als middel voor geschiedkundige en wetenschappelijke studie. Bescherming wordt nodig geacht omdat het archeologisch erfgoed ernstig met aantasting wordt bedreigd door het toenemend aantal grote ruimtelijke-orderingsprojecten, risico's van natuurlijke aard, clandestiene of onwetenschappelijke opgravingen en onvoldoende besef onder het publiek. In het verdrag is vastgelegd dat bescherming van het archeologisch erfgoed tot uitdrukking moet komen in beleid inzake stedenbouw en landinrichting en culturele ontwikkeling. De verantwoordelijkheid hiervoor zou volgens de Raad van Europa bij alle Europese landen moeten liggen. Door het Verdrag van Malta te ondertekenen en niet in de laatste plaats te ratificeren heeft Nederland zich verplicht een aantal wettelijke en feitelijke voorzieningen te treffen om het archeologisch erfgoed te beschermen. Nederland heeft dit langs vier sporen gedaan:

- Behoud en bescherming van het archeologisch erfgoed op de plek waar het in de bodem ligt (in situ). Als behoud niet mogelijk is moet de mogelijkheid er zijn om de archeologische waarden op te graven;
- Het tijdig betrekken van het archeologisch erfgoed in het ruimtelijke ontwikkelingsproces. Hiertoe behoren het tijdig uitvoeren van onderzoek, het ontzien van archeologische vindplaatsen en het ontwerpen van archeologievriendelijke bouw- en funderingstechnieken;
- De verstoorder betaalt. De noodzakelijke archeologische (voor)onderzoeken worden betaald door de initiatiefnemer van (bouw)werkzaamheden;
- Gemeenten en provincies krijgen een belangrijke rol in het proces van en besluitvorming rond archeologisch erfgoed in hun ruimtelijke plannen en vergunningen.

2.1.2 Erfgoedwet

Met de Erfgoedwet beschermt de overheid het cultureel erfgoed in Nederland. Elk type cultureel erfgoed heeft eigen werkwijzen en beschermingsmaatregelen. Maar de wetgeving in Nederland hiervoor was versnipperd. Ook moest een aantal regels worden vernieuwd. In de Erfgoedwet zijn bestaande wetten, waaronder de Monumentenwet 1988, en regelingen gebundeld. Ook staan er regels om belangrijk cultureel erfgoed beter te beschermen en te behouden.

De specifieke regels voor archeologie staan beschreven in hoofdstuk 5 van de Erfgoedwet. De meest ingrijpende wijziging ten opzichte van de Monumentenwet 1988 is de vervanging van de opgravingsvergunning door een opgravingscertificaat. De Erfgoedinspectie ziet toe op het nieuwe stelsel.

Gemeenten hebben een belangrijke rol in het archeologische stelsel. In bestemmingsplannen houden ze rekening met (te verwachten) archeologische waarden. Dit blijft in stand, maar wordt overgeheveld naar de nieuwe Omgevingswet. Alle onderdelen rond de omgang met cultureel erfgoed in de fysieke leefomgeving komen daarin terecht. De vuistregel voor de verdeling tussen de Erfgoedwet en de nieuwe Omgevingswet is:

- Het certificeringsstelsel en de aanwijzing van archeologische rijksmonumenten in de Erfgoedwet.
- De omgang met archeologie in de fysieke leefomgeving in de Omgevingswet.

Onderdelen van de Monumentenwet 1988 die in 2021 naar de Omgevingswet over gaan, blijven van kracht tot die wet in werking treedt. Ze zijn opgenomen in het Overgangsrecht in de Erfgoedwet.

2.2 Provinciaal beleid

2.2.1 Nota 'Cultuur en Erfgoed 2017-2020'

Provinciale Staten van Gelderland hebben op 29 juni 2016 de nota 'Cultuur en Erfgoed 2017-2020 – Beleef het mee!' vastgesteld. Gelderland is rijk aan cultuur en erfgoed: onder andere musea, theater, dans, festivals, monumenten, archeologie en het historische landschap zijn onze parels. De provincie is trots op de cultuur en erfgoed in Gelderland en wil een klimaat bieden waardoor de parels verder tot bloei komen. Cultuur en erfgoed zijn van mensen, door mensen en voor mensen. De provincie vindt het belangrijk dat cultuur en erfgoed toegankelijk zijn voor de inwoners van Gelderland.

Zodat iedereen ervan kan genieten. De uitvoering van het beleidsprogramma 2017 - 2020 'Cultuur en Erfgoed; Beleef het mee!' versterkt dit.

De provincie wil met het Cultuur- en erfgoedprogramma het volgende bereiken.

- De balans zoeken tussen de economische, maatschappelijke en intrinsieke waarde van cultuur en erfgoed. Cultureel ondernemerschap is belangrijk en vinden we terug in de economische waarde.
- De provincie gaat uit van de maatschappelijke opgaven en leggen bewust verbanden met andere sectoren en provinciale kerntaken.
- De provincie kiest voor een stevige Gelderse basis die continuïteit waarborgt. Daarnaast is er ruimte voor nieuwe initiatieven binnen de flexibele programmeerruimte.
- De provincie faciliteert een dynamisch netwerk van culturele instellingen binnen Oost-Nederland.
- Cultureel talent krijgt volop de gelegenheid om zich in Gelderland te ontplooien.
- Functioneel gebruik van het erfgoed krijgt aandacht: Erfgoed dat goed gebruikt wordt komt optimaal tot zijn recht.
- De provincie werkt aan nieuwe manieren van samenwerking waardoor de uitvoeringskwaliteit van restauraties en archeologie wordt vergroot
- Museumbeleid krijgt aandacht en meer middelen. Musea zijn niet alleen belangrijk voor de identiteit en leefbaarheid van de Gelderse regio's maar ook als economische en toeristische factor.
- De provincie stimuleert cultuureducatie en participatie, waarbij bijzondere aandacht wordt gegeven aan educatie van basisschoolleerlingen.

2.3 Gemeentelijk beleid

2.3.1 Beleidsnota archeologie gemeente Brummen

Terugblik

Sinds de invoering van de Wamz op 1 september 2007 ligt het bevoegd gezag ten aanzien van de archeologische monumentenzorg grotendeels bij de gemeentelijke overheden. Omdat de gemeente Brummen toen nog geen archeologiebeleid had, is een oriëntatienota Archeologie opgesteld. In deze nota is onderzocht welke stappen de gemeente zou moeten ondernemen om tot een gemeentelijk archeologiebeleid te komen. Op 25 juni 2009 heeft de gemeenteraad van Brummen ingestemd met de oriëntatienota Archeologie (RV09.0016/MB). Waarop het college van B&W opdracht heeft gegeven tot het laten opstellen van een archeologische waarden- en verwachtingenkaart. Na oplevering van het rapport, Archeologie in de gemeente Brummen, de archeologische waarden en verwachtingen (RAAP-rapport 2119), heeft het college van B&W op 15 februari 2011 besloten over te gaan tot het opstellen van een gemeentelijk archeologiebeleid.

Regioarcheoloog

Omdat met de verzwaren van het takenpakket ten aanzien van de archeologische monumentenzorg inhoudelijke expertise nodig is, neemt de gemeente Brummen deel aan de regionale samenwerking op het gebied van archeologie. Samen met de gemeenten Apeldoorn, Epe, Lochem en Voorst is een regioarcheoloog Stedendriehoek aangesteld. De regioarcheoloog ondersteunt de gemeente bij het uitvoeren van de wettelijke taken op het gebied van archeologie en zorgt voor onderlinge afstemming, zowel tussen de gemeenten

onderling als met de provincie, van het beleid. In Brummen adviseert de regioarcheoloog het college van B&W en de gemeenteraad over het te voeren archeologiebeleid.

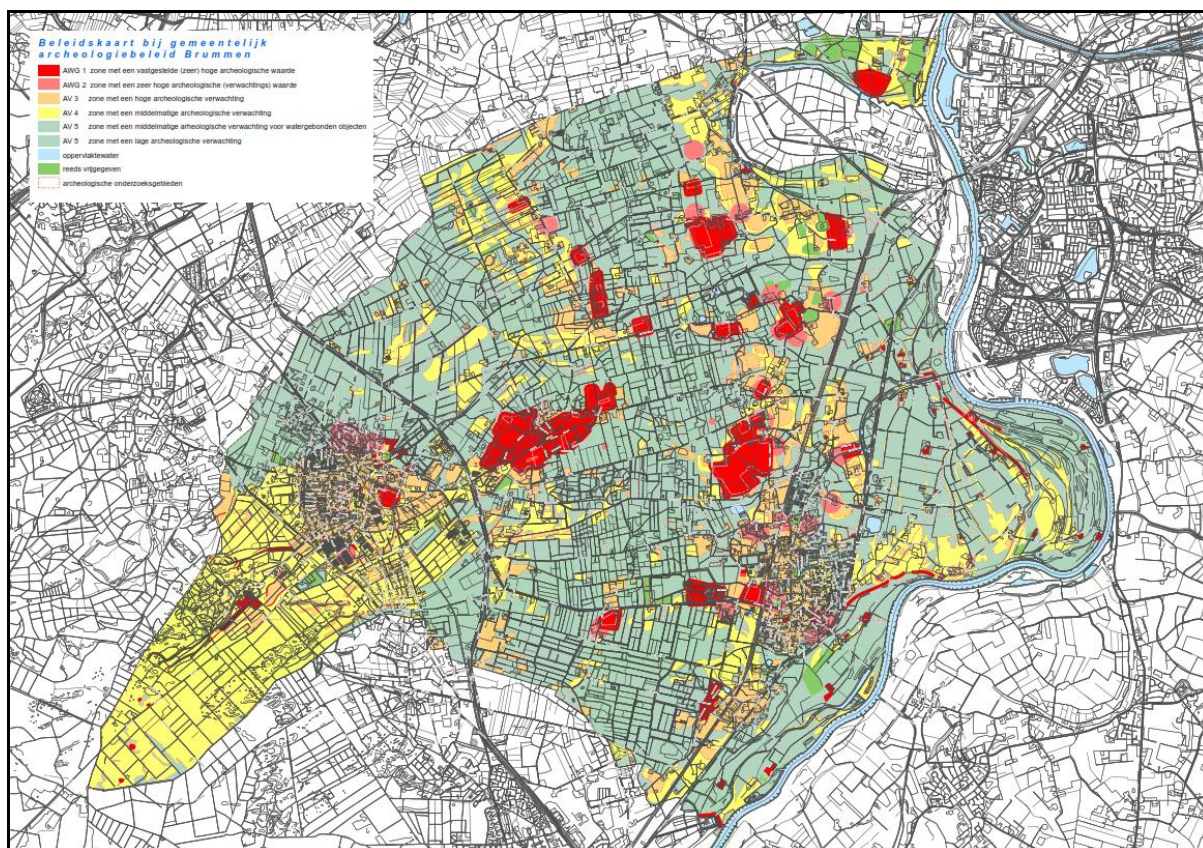
Toekomst

De gemeente Brummen wil allereerst de wettelijke verplichtingen van de Erfgoedwet nakomen. De gemeente wil bovendien haar verantwoordelijkheid voor het archeologisch erfgoed vertalen naar een eigen visie en een zelfstandig archeologiebeleid. Waar beleidsvrijheid toepasbaar is, wil de gemeente dat ook benutten.

3.1 Verwachtingszones en archeologische onderzoeksplicht

3.1.1 Algemeen

De gemeentelijke archeologische beleidskaart heeft een zodanig gedetailleerd schaalniveau (1:10.000) dat deze direct van toepassing is voor gebruik op perceelsniveau. Op de archeologische beleidskaart staat kort aangegeven wat het gewenste beleid is ten aanzien van de onderzoeksverplichting. Dit beleid wordt juridisch verankerd in het ruimtelijke beleid (bestemmingsplannen en omgevingsvergunning) en de erfgoedverordening.

Figuur 3.1: Beleidskaart bij gemeentelijk archeologiebeleid Brummen (Bron: gemeente Brummen)

Op de archeologische beleidskaart wordt onderscheid gemaakt tussen archeologisch waardevolle gebieden (AWG's) en archeologische verwachtingszones (AV's). Daarnaast zijn er gebieden waar door bijvoorbeeld vergravingen geen archeologie meer wordt verwacht. Van de archeologisch waardevolle gebieden (AWG) is, in tegenstelling tot archeologische verwachtingszones, vastgesteld dat er archeologische resten aanwezig zijn. Hierna wordt nader ingegaan op de verschillende archeologische categorieën en wordt beschreven wanneer een onderzoekplicht geldt.

3.1.2 Archeologische categorieën

AWG 1: Waarde – Archeologie waardevol

Voor deze terreinen geldt dat door bekende archeologische gegevens (vondsten, proefsleuven, opgravingen) en/of op basis van landschappelijke ligging en/of historische informatie is aangetoond dat hier archeologische waarden aanwezig kunnen zijn. Rondom AMK-terreinen is een bufferzone van 25 meter geplaatst.

Streven naar behoud en bescherming in huidige staat; bij bodemingrepen dieper dan 40 cm -Mv is inventariserend archeologisch onderzoek verplicht (volgens Richtlijn Archeologisch Onderzoek).

AWG 2: Waarde – Archeologie zeer hoog

In feite geldt voor deze categorie hetzelfde als voor categorie 1. Het verschil zit vooral in het bronmateriaal. Deze terreinen (historische kernen, verhoogde woonplaatsen en landschapselementen) zijn op basis van de eerste kadasterkaarten rond 1830 en historisch-topografische kaarten van rond 1900 opgevoerd. Voor de meeste bekende archeologische vindplaatsen in Brummen geldt dat dit Archeologisch Waardevolle Gebieden zijn “zonder status”. Dit wil zeggen dat door het ontbreken van gegevens over de aard, omvang en conservering van de archeologische resten het niet mogelijk is deze gebieden te waarderen tot gebied van zeer hoge of hoge waarde.

Streven naar behoud in huidige staat. Inventariserend archeologisch onderzoek is verplicht (volgens Richtlijn Archeologisch Onderzoek) als de oppervlakte van de ingreep groter is dan 100 m² én de diepte van de ingreep dieper reikt dan 40 cm -Mv.

AV 3: Waarde – Archeologie hoog

Gebieden die op grond van geomorfologie, grondwatertrap en bodem en op grond van veel bekende vindplaatsen in vergelijkbare omstandigheden, een grote kans hebben op archeologische resten in de bodem.

Streven naar behoud in huidige staat; inventariserend archeologisch onderzoek is verplicht (volgens Richtlijn Archeologisch Onderzoek) als de oppervlakte van de ingreep groter is dan 250 m² én de diepte van de ingreep dieper reikt dan 40 cm -Mv;

AV 4: Waarde – Archeologie middelmatig

Gebieden die op grond van geomorfologie, grondwatertrap en bodem en op grond van minder veel bekende vindplaatsen in vergelijkbare omstandigheden, een middelmatige kans hebben op archeologische resten in de bodem.

Streven naar behoud in huidige staat; inventariserend archeologisch onderzoek is verplicht (volgens Richtlijn Archeologisch Onderzoek) als de oppervlakte van de ingreep groter is dan 1.000 m² én de diepte van de ingreep dieper reikt dan 40 cm -Mv;

AV 5: Waarde – Archeologie laag

Gebieden die op grond van geomorfologie, grondwatertrap en bodem en op grond van weinig bekende vindplaatsen in vergelijkbare omstandigheden, een lage kans hebben op archeologische resten in de bodem.

Hieronder vallen ook de gebieden met een verhoogde kans op archeologische off-site resten (met bijzondere vondst categorieën, zoals bruggen, dammen, fuiken en rituele deposities), maar aangezien de onderzoeksverplichting hetzelfde is zijn deze categorieën samengevoegd. Bij het uitvoeren van de Richtlijn Archeologisch Onderzoek zal door bestudering van de Archeologische waarden- en verwachtingenkaart van de gemeente Brummen duidelijk worden om welk type gebied het precies gaat en wat daar dus te verwachten is.

Geen noodzaak tot streven naar behoud in huidige staat; inventariserend archeologisch onderzoek is verplicht (volgens Richtlijn Archeologisch Onderzoek) als de oppervlakte van de ingreep groter is dan 2.500 m² én de diepte van de ingreep dieper reikt dan 40 cm -Mv;

3.1.3 Schematisch overzicht en vertaling naar dubbelbestemmingen

Overzicht

De categorieën van de archeologische beleidskaart zijn op de verbeelding van het onderhavige paraplubestemmingsplan opgenomen middels verschillende archeologische dubbelbestemmingen. De norm

voor vergelijkbaarheid van bestemmingsplannen is vastgelegd in de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP). Op grond van de SVBP geldt voor de dubbelbestemming met betrekking tot archeologie de bestemmingsbenaming 'Waarde – Archeologie'. Het is mogelijk de bestemmingsbenaming nader te specificeren. Voor de specificatie van de bestemmingsbenaming is aangesloten op de ligging in de te onderscheiden zones.

In de onderstaand tabel is aangegeven welke dubbelbestemming bij welke categorie behoort evenals de daarbij behorende vrijstellingsgrenzen voor het verrichten van archeologisch onderzoek.

Categorie	Zone	Oppervlakte /diepte	Bestemming
AWG categorie 1	Terrein van waardevolle archeologische waarde	0m ² /40cm	'Waarde – Archeologie waardevol'
AWG categorie 2	Terrein met een zeer hoge archeologische (verwachtings)waarde ¹	100m ² /40cm	'Waarde – Archeologie zeer hoog'
AV categorie 3	Zone met een hoge archeologische verwachting	250m ² /40cm	'Waarde – Archeologie hoog'
AV categorie 4	Zone met een middelmatige archeologische verwachting	1.000m ² /40cm	'Waarde – Archeologie middelmatig'
AV categorie 5	Zone met een lage archeologische verwachting	2.500m ² /40cm	'Waarde – Archeologie laag'

Tabel 3.1: Overzicht archeologische verwachtingszones, vrijstellingsgrenzen en bijbehorende dubbelbestemming

Op de archeologische beleidskaart is het aanwezige oppervlaktewater in de gemeente Brummen conform de feitelijke situatie in blauw weergegeven. In overleg met de regio-archeoloog is afgesproken dat het aanwezige oppervlaktewater ook een archeologische waarde krijgt en wordt voorzien van een archeologische dubbelbestemming. De specificatie van de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie' is afhankelijk van de aangrenzende zone met de hoogste verwachting.

Op de archeologische beleidskaart zijn overigens ook gebieden aangegeven die zijn onderscheiden als 'reeds vrijgegeven' (NVT). Deze gronden zijn reeds onderzocht en vrijgegeven en behoeven derhalve geen nadere planologische bescherming. Bodemingrepen zijn hier altijd zonder archeologisch onderzoek toegestaan.

De dubbelbestemmingen zijn conform de digitaliseringsvereisten weergegeven. Vanwege de onoverzichtelijkheid zijn in bijlage 1 de verbeeldingen opgenomen waarin de dubbelbestemmingen met verschillende kleuren zijn weergegeven.

De vertaling naar de regels

In de regels is opgenomen dat de voor de nader onderscheiden archeologische dubbelbestemmingen aangewezen gronden, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd zijn voor de bescherming en veiligstelling van archeologische waarden. Zoals gezegd is onderscheid aangebracht op basis van de ligging in de te onderscheiden zones, waarbij per bestemming de bijbehorende verstoringsoppervlaktes en –dieptes zijn doorvertaald. Ter bescherming van de archeologische (verwachtings)waardes zijn in de bestemmingen regels opgenomen voor het bouwen en het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.

Bouwen

In de bouwregels van de archeologische dubbelbestemmingen is bepaald dat:

"Het is verboden om op of in de gronden bedoeld in artikel x.x, zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning van bevoegd gezag bouwactiviteiten en/of heiwerkzaamheden uitvoeren met bodemingrepen op een grotere diepte dan 40 cm."

¹ Te weten een historische kern, verhoogde woonplaats, landschapselement of bekende archeologische vindplaats.

Indien sprake is van bouwactiviteiten en/of heiwerkzaamheden met bodemingrepen op een grotere diepte dan 40 cm dan geldt in beginsel dat een aanvrager van een omgevingsvergunning een archeologisch rapport dient te overleggen, waarin de archeologische waarde van het terrein dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord in voldoende mate is vastgesteld.

Het is uiteraard niet de bedoeling dat een dergelijk rapport voor elke ontwikkeling dient te worden opgesteld. Daarom is bepaald dat geen onderzoeksplicht geldt indien de aanvraag betrekking heeft op:

- a) *vervanging, vernieuwing of verandering van bestaande bebouwing, waarbij de oppervlakte niet wordt uitgebreid en waarbij gebruik wordt gemaakt van de bestaande fundering;*
- b) *een of meer bouwwerken waarvan de totale te bebouwen oppervlakte kleiner is dan 100 m², 250 m², 1.000 m² dan wel 2.500 m² (afhankelijk van de dubbelbestemming); of*
- c) *een bouwwerk dat uitsluitend voor archeologisch onderzoek is bestemd met een bouwhoogte van ten hoogste 3 m.*

Omgevingsvergunningstelsel

In elke dubbelbestemming is een omgevingsvergunningstelsel opgenomen voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden. Dit betekent dat het verboden is om bepaalde werken en werkzaamheden uit te voeren zonder omgevingsvergunning. Het betreft de volgende werken en werkzaamheden:

- a. *afgraven, woelen, mengen, diepploegen, egaliseren, ontginnen, ophogen en aanleggen van drainage op een grotere diepte dan 40 cm;*
- b. *het ophogen van gronden met meer dan 50 cm;*
- c. *heiwerkzaamheden en het op een of andere wijze indrijven van voorwerpen;*
- d. *verlagen of verhogen van het waterpeil;*
- e. *aanleggen of rooien van bos of boomgaard waarbij stobben worden verwijderd;*
- f. *aanleggen van ondergrondse kabels en leidingen en het aanbrengen van daarmee verband houdende constructies, installaties of apparatuur;*
- g. *het aanbrengen of verwijderen van diepwortelende beplantingen.*

Er is geen omgevingsvergunning nodig voor werken en/of werkzaamheden die:

- a. *worden uitgevoerd voor het realiseren van een bouwwerk waarop de bouwregels van toepassing zijn;*
- b. *reeds legaal in uitvoering zijn op het tijdstip van inwerkingtreding van dit bestemmingsplan;*
- c. *worden uitgevoerd in het kader van het normale beheer en onderhoud;*
- d. *worden uitgevoerd in het kader van het normale agrarische gebruik;*
- e. *mogen worden uitgevoerd krachtens een reeds verleende omgevingsvergunning of een ontgrondingvergunning, of*
- f. *ten dienste van archeologisch onderzoek worden uitgevoerd.*

De omgevingsvergunning kan alleen worden verleend als op basis van archeologisch onderzoek is aangetoond dat ter plaatse geen behoudenswaardige archeologische waarden te verwachten zijn of zullen worden geschaad, waarbij het bevoegd gezag voorschriften aan een omgevingsvergunning kunnen verbinden ter beperking of voorkoming van schade. De hiervoor bedoelde voorschriften zijn nader uiteengezet in de regels:

- a. *de verplichting tot het treffen van technische maatregelen waardoor de archeologische waarden in de bodem kunnen worden behouden;*
- b. *de verplichting tot het doen van opgravingen; of*
- c. *de verplichting de activiteit die tot bodemverstoring leidt, te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg die voldoet aan door burgemeester en wethouders bij de vergunning te stellen kwalificaties.*

Indien hetgeen onder c aan de orde is, dan wordt in de voorschriften van de omgevingsvergunning geregeld wat de gevolgen zijn bij vondsten die worden gedaan tijdens de uitvoering van de werkzaamheden of werken.

Wijzigingsbevoegdheid

Tot slot is in elke dubbelbestemming een wijzigingsbevoegdheid opgenomen waarmee burgemeester en wethouders het plan kunnen wijzigen, in die zin dat de dubbelbestemming geheel of gedeeltelijk verwijderd kan worden, indien op basis van een nader archeologisch onderzoek is gebleken dat de archeologische waarden van de gronden niet behoudenswaardig zijn of niet langer aanwezig zijn. Op deze wijze kan bij vergunningsaanvragen een toets aan archeologische bepalingen worden voorkomen als reeds door middel van een specifiek onderzoek duidelijk is geworden dat bescherming van archeologische waarden niet langer nodig is.

4.1 Opzet van de regels

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) die op 1 juli 2008 in werking is getreden, is de verplichting opgenomen om ruimtelijke plannen en besluiten digitaal vast te stellen. De digitaliseringsverplichting geldt vanaf 1 januari 2010. In de ministeriële Regeling standaarden ruimtelijke ordening is vastgelegd dat de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP) de norm is voor de vergelijkbaarheid van bestemmingsplannen. Naast de SVBP zijn ook het Informatiemodel Ruimtelijke Ordening en de Standaard Toegankelijkheid Ruimtelijke Instrumenten normerend bij het vastleggen en beschikbaar stellen van bestemmingsplannen.

De SVBP geeft normen voor de opbouw van de planregels en voor de digitale verbeelding van het bestemmingsplan. Dit bestemmingsplan is opgesteld conform de normen van de SVBP2012.

Het juridisch bindend gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit planregels en bijbehorende verbeelding waarop de bestemmingen zijn aangegeven. Deze verbeelding kan zowel digitaal als analoog worden verbeeld. De verbeelding en de planregels dienen in samenhang te worden bekeken.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

1. *Inleidende regels (begrippen en wijze van meten);*
2. *Bestemmingsregels;*
3. *Algemene regels;*
4. *Overgangs- en slotregels.*

4.2.1 Hoofdstuk 1: Inleidende regels

Hoofdstuk 1 bevat de inleidende regels. Deze regels gelden voor het gehele plangebied en bevatten:

- *Begrippen (artikel 1)*

In dit artikel zijn definities van de in de regels gebruikte begrippen opgenomen. Hiermee is een eenduidige interpretatie van deze begrippen vastgelegd.

- *Wijze van meten (artikel 2)*

Dit artikel geeft onder meer bepalingen waar mag worden gebouwd en hoe voorkomende eisen betreffende de maatvoering begrepen moeten worden.

4.2.2 Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels

- *Reikwijdte (artikel 3)*

Het voorliggende bestemmingsplan is een paraplubestemmingsplan. Dit betekent dat dit plan over de geldende bestemmingsplannen heen komt te hangen en met dit plan één bepaald onderdeel in deze plannen wordt vervangen of aangevuld, in dit geval archeologie. Voor het overige blijven alle bepalingen uit de geldende bestemmingsplannen ongewijzigd van kracht. Het plan bepaalt dat de regels ten aanzien van archeologie die zijn opgenomen in de vigerende bestemmingsplannen vervallen en worden vervangen door de archeologieregels die zijn opgenomen in het parapluplan.

- *Archeologische dubbelbestemmingen (artikel 4 tot en met 8)*

Artikel 4 tot en met 8 bevat de vijf te onderscheiden archeologische dubbelbestemmingen. Alle dubbelbestemmingen zijn het zelfde opgebouwd: bestemmingsomschrijving, bouwregels, omgevingsvergunningstelsel, wijzigingsbevoegdheid. Voor een inhoudelijke beschrijving van de juridische opzet hiervan (mede in ogenschouw nemend de beleidsmatige doorvertaling) wordt verwezen naar hoofdstuk 3 van deze plantoelichting.

4.2.3 Hoofdstuk 3: Algemene regels

In het hoofdstuk 3 is enkel de anti-dubbeltelregel opgenomen. In het Besluit ruimtelijke ordening is hiervoor een standaard bepaling opgenomen. Het besluit verplicht om deze bepaling in het bestemmingsplan op te nemen. De anti-dubbeltelregel beoogt te voorkomen dat door het herhaaldelijk gebruik van dezelfde oppervlakte van gronden als berekeningsgrondslag voor de oppervlaktebepaling, er op het betreffende of het aangrenzende perceel een situatie ontstaat die in strijd is met het bestemmingsplan.

4.2.4 Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotregels

In hoofdstuk 4 van de regels staan de overgangs- en slotregels. In de overgangsregels is aangegeven wat de juridische consequenties zijn van bestaande situaties die in strijd zijn met dit bestemmingsplan. Deze overgangsregels zijn overgenomen uit het Besluit ruimtelijke ordening. Bij het tenietgaan van bouwwerken die onder het overgangsrecht vallen bestaat de mogelijkheid om terug te bouwen. Onder een calamiteit wordt hier verstaan: een verwoesting door een onvermijdelijk, eenmalig, buiten schuld van de indiener van de bouwaanvraag veroorzaakt onheil. In de slotregels is bepaald hoe de regels van dit paraplubestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

HOOFDSTUK 5 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Tegelijkertijd met de vaststelling van een bestemmingsplan moeten exploitatieplannen (ex. art. 6.12 Wro) worden vastgesteld. Op basis van het exploitatieplan kunnen (plan)kosten worden verhaald. Een exploitatieplan hoeft niet opgesteld te worden als het kostenverhaal 'anderszins verzekerd' is, door middel van bijvoorbeeld anterieure overeenkomsten of als de gemeente eigenaar is van de gronden. Eveneens hoeft geen exploitatieplan te worden opgesteld als:

- Er geen sprake is van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro;
- Het totaal der exploitatiebijdragen dat met toepassing van artikel 6.19 van de Wro kan worden verhaald, minder bedraagt dan € 10.000,-;
- Er geen verhaalbare kosten zijn als bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro;
- De verhaalbare kosten, bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro, uitsluitend de aansluiting van een bouwperceel op de openbare ruimte of de aansluiting op nutsvoorzieningen betreffen.

Het voorliggende paraplubestemmingsplan vertaalt het gemeentelijk archeologiebeleid in een planologisch-juridische regeling om te voldoen aan de Erfgoedwet. Dit betreft geen bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro. Derhalve is het vaststellen van een exploitatieplan niet nodig.

Bij archeologie geldt het principe 'de verstoorder betaalt' om te voorkomen dat het archeologisch bodemarchief verstoord wordt. Dit betekent dat de noodzakelijke archeologische onderzoeken om een omgevingsvergunning te verkrijgen om af te wijken van het bouwverbod of voor het verrichten van werken en/of werkzaamheden, moeten worden betaald door de initiatiefnemer(s) van de (bouw)werkzaamheden. De financiering van alle kosten die verbonden zijn aan de uitvoering van het bestemmingsplan komen daarmee voor rekening van particuliere initiatiefnemers. Hierdoor zijn er geen kosten voor de gemeente aan de uitvoering van het bestemmingsplan verbonden. Voor wat betreft het laten uitwerken van voorliggend parapluplan is financiële ruimte opgenomen in de gemeentelijke begroting.

Geconcludeerd kan worden dat het vaststellen van een exploitatieplan niet noodzakelijk is en het paraplubestemmingsplan economisch uitvoerbaar is.

HOOFDSTUK 6 VOOROVERLEG, INSpraak EN ZIENSWIJZEN

6.1 Vooroverleg

Het plan is aan de betrokken instanties voorgelegd.

6.2 Inspraak

Conform de gemeentelijke inspraakverordening kan het bestuursorgaan zelf besluiten of inspraak wordt verleend bij de voorbereiding van gemeentelijk beleid. In voorliggend geval wordt, gelet op de aard van dit bestemmingsplan, geen voorontwerp bestemmingsplan ter visie gelegd.

6.3 Zienswijzen

Het ontwerpbestemmingsplan 'Paraplubestemmingsplan Archeologie' heeft met ingang van 19 december 2018 voor een duur van zes weken voor een ieder ter inzage gelegen. Binnen deze termijn zijn vier zienswijzen ingediend. De ingediende zienswijzen zijn samengevat en beoordeeld in de zienswijzennota die als bijlage 2 is opgenomen. De binnengekomen zienswijzen hebben ertoe geleid dat het voorliggende paraplubestemmingsplan gewijzigd is vastgesteld. Voor de aanpassingen wordt verwezen naar de zienswijzennota zoals opgenomen in bijlage 2.

BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING

BIJLAGE 1 VERBEELDING MET DUBBELBESTEMMINGEN IN KLEUR

BIJLAGE 2 NOTA VAN BEANTWOORDING ZIENSWIJZEN